mat ütten kõrgen, mitmakõrralisen aidan mahha, — kun kontori-her omma kaupa koggup. — Tahhat sinna nüüd minnoga üttest neist kolmest lõunepolitsest wärrajast (neide nimme omma: Sünderpforte, Schaalpforte, Schwimmpforte) läbbi-minna, — sis tulleme eddimält turru päle, mes wäljalpool lina Tüna-jõe weren om. Suur pik turru eggal päiwal om ni täüs rahwast, kui olles eggal päiwal Rijan ladet. Läme sis pikka silla pitte ülle laia jõe, sis same kolmanda allewite, mes Mitawi allewis kutsutas, nink kos wast ka hääd assent hobbesele nink hennele lewwat. Tan om se kottus, kost maalmeister sedda Rija lina pildikest om ülleswõtnu, mes kalendri een lewwat. Sääl näet sa Rija lina õkwa nida henne een, kui pildi pääl om malitu. Jalgu al näet sinna eddimält suurt Tüna-jõkke, mes pea wersta maad lainta om. Al pool lina lät jõggi weel laembas, seni kui temma Poldera nink Tünamünde linakeste man merde lät, — kohhe Rijast 15 wersta maad om. — Rija lina man om jõggi kottusīde 6 sülb süggaw nink kange tule ajjal heljuwa wäiko lootsiko wäega kõrge laenete pääl, sawa ka mõnnikõrd kige innemistega jõest ärraneeltus. — Talwel külmap jõggi nidade kinni, et innemise tuhhandatte kaupa temma pääl risti rästi käüwa, kui olles ea al kinni-ma. Ent kui kewwajal lummi nink ea sullap nink katski murrup, sis paisup jõggi nidade, et mõllembal pool ülle perwe lät. Sis ta josep lina wasta kui kange wainlane nink om jubba mõnnikõrd jõeweritsist allewidest maiju nink kaupa ärrguhtnu nink suurt rikkust merde winu nink mõnd innemist waeses tennu. Sepärrast, kui ea nakkap minnema, sis pantas linawärrajid kinni nink täüdetas neid sitta, mulla nink kiwwega, nink kui sis eggal werandel tunnil walli pääl sure tükkega paugutas, tähhendamises, kui kõrges jo wessi paisonu, — sis om innemisile peljo, õtse kui olles kange wainlane lina een. — Nink

siski om se wainlane, Tüna-jõggi, muido pea kiik ajjastaig läbbi linale suur häteggija nink sõbber. Sest paljo kalla, nimmelt raswatse sure lahha kalla, mes temma põhjan ujjuwa, andwa mitmale waesile kallamehhile leiba. Ent se om weel wähhemb Tüna-jõe tullu, — surembat tullu annap temma linale neide laiwu nink lootsikuidega, mes temma selja pääl ujjuwa nink kaupa towa ja wiwa. Mõnnel ajjastajal tullewa nink läwa ennamb 2000 suurt laiwa, — nink suur kauplemine sadap paljo tööd nink hääd palka tuhhandile, kea kaupa kokkopakkiwa, laiwo päle pandwa ehk neist lina pole towa. Minna olle essi aoti liggi 400 laiwa kõrraga nännu lina een saiswat nink neide sean paljo, kea ni kawwedast olliwa tulnu lämmelt maalt, et nemma kunnegi ei ead, ei ka lumme es olle nännu. — Kui sis pühhapäiwil kiik ne laiwa kirriwat lippo masti otsa üllestõmbawa nink pühhapäiwa-ehtega ehhitawa, sis om sul silma-lust, sedda lillo kaia nink se man kulet pea egga laiwa pääl aiwamehhi ehk madrosid tõise rahwa keelt kõnnelewat, nida et innemiste keli kulus kui mitmasuggutse zirgo-laulo mõtsan. Laiwu sean näet sinna siin kurral käel pildi pääl-ka ütte, kel korstnast must suits tõsseb. Ta om auro laiw, mes ilma sõwwata ja ilma purjota käüp nink omma te pääl luggu ei pea, kost poolt tuul tulnes — ni kui mees, kel kindma mehhe südda nink ussu jõud rinnan, omma teed õkwa käüp nink ei jose sinna nink tänna seddamõda kuis innemiste oppuse tuul puhhup. Kui sa wast tahhat süggawambat selletust auro-laiwast, sis wõit sedda sest ramatust luggeda, kelle pääl-kirri om „Ma-ilm," nink tedda om ramato-trükkija Laakmanni man oddawa hinna eest sada. Minna ei mõista sulle auro-laiwa ni selgeste selletada. — Hääl käel pildi weren näet sinna ka mõnne trusi. Ne omma kergeste laudust kokkolõdu lootsiko nink tulle-